

نگارش به مثابه سلوک

آقای منصور براهیمی . جلسه ۳۰

لحظه استغنا (نهایی عمیق) . ۵ مرداد ۹۵

هرجا را دوست دارید انتخاب کنید متمرکز می شوید روی تنفس دم و بازدم و معانی که پیدا می کند به لحظه میان دم و بازدم خیلی توجه داریم و هرچه می توانیم این لحظه را گسترش بدھیم بهتر است . لحظه ای که حامی نوعی از نیستی است که انگار هستی به حالت تعلیق در می آید داوریها ، قضاوتها، خوش آمدن ها، بدآمدن ها همه به حالت تعلیق در می آید این تنفس باز بشه برگذشته هر لحظه ای که نه دم هست و نه بازدم متمرکز بشوید و سعی کنید هرچه بیشتر گسترش بدھید یک راه فیزیکی همین نگه داشتن. نفس است بعد اگر بتوانید در همان وقت که نفس می کشید خود این لحظه را گسترش بدھید این خیلی بهتر لحظه ای که ما از همه جهان منفک می شویم واقعاً یک لحظه ای است از عدم و نیستی. این جدا شدن است که شما را کمک می کند تجربه خاص این لحظه را حفظ کند برایتان و اگر برگردم به ... اولین آن شباهی است منفک شدن آنقدر گستردگی که نه با اشیا، نه با انسانها، نه با جهان هستی هیچ ارتباطی ندارید فقط یک خود آگاهی فرد و تنها در شما باقی می ماند یک هستی که نمی تواند بگوید من هستم اما آگاهه دیگه هیچ نیازی به دیگران ندارد به بودن در جهان نداره ، به زندگ زیستن ندارد. یک من که فقط آگاهی محض است اما هیچ تعلق پیوستگی، پیوند با هیچی ندارد هرچه لحظه را گستردگی تر کنید بیشتر به این نهایی خاص می رسید روی تنفس متمرکز باشید دم و بازدم هم هست شما خواه ناخواه هی میروید و برمی گردید به این دنیا . ممکن است دست خودتان نباشد اما سعی کنید اون لحظه جداشدن را گستردگی تر و طولانی تر کنید. هرچه در این نهایی عمیق بشوید بیشتر می رسید به یک نوع استغنا که نهایی نیست دیگر شما هستید مثل محور جهان. همه جهان هم هست اما نه مثل بودن شما در این دنیا از گذشته و حال و آینده همه چی هست حضرت موسی در کنارتون هست. کوکیش هست اما شی هیچ پیوند دنیایی باهاش ندارید حتی شخصیتهای تخیلی درش هست. شخصیتهای واقعی اونهایی که مردند یا هستند هرچ این لحظه استغنا عمیق تر بشود شما عینیت وجود آنها را بیشتر احساس می کنید می توانید با هاشون حرف بزنید می خوان واقعاً از زمان حالشان از همین لحظه که داریند با شما صحبت کنند از گذشته نیامندند یا از آینده به سراغ شما نمی آیند یا بعد مسافت اساساً ندارند هستند در کنار شما و شما به راحتی با آنها گفتگو می کنید سوالهاتون را ازشان می پرسید.

اگر امکان گفتگو فراهم نمی شود شاید هنوز عمیق نشید نهایی خاص. مثل پرده نمایشی یک لحظه همه چیز را از دست می دهید برگردید به این دنیا نفستان را دوباره احساس کنید این دنیا هست شما همه قیودی که زندگی در این دنیا را دارید. نگه داشتن این لحظه نهایی کار ساده ای نیست عمیث شدن آن هم به راحتی بددست نمی آید سعی کنید هر چه بیشتر عمیق تر بشوید اگر امکان مکالمه برایتان پدید می آید سعی کنید آنها یی باشد نزدیکتر هستند به شما و امکان مکالمه دارند با هاشون حرف بزنید یا به آنها دسترسی دارید مکالمه ای را پدید آورید. اگر هم امکان مکالمه پدید نمی آید سعی کنید حضورشان را تا حد ممکن حفظ کنید با نیست شدن حضور آنها را حفظ کنید نه با هست شدن (سکوت)

برمی گردیم به شرایط دنیا کاغذ و قلم دست می گیریم اگر مکالمه ای روی داده سعی کنید همان را گزارش بدھید اگر با بزرگان مثل موسی این مکالمه پیش آمده باشد که باید خیلی عمیق شده باشید اون رو بنویسید خیلی وقتها ممکن است با نزدیک ترین کسان شما چه آنها که زندگ اند چه مرده اند چه بعد مسافت داریند حتی این امکان هست که با یک شخصیت که خودتان ساختید این مکالمه روی داده باشد هرچه عمیقاً روی داده باشد بهتر است

در واقع این تخیلی نیست نوشتن تجربه شده است یعنی یک امر تجربه شده را می‌نویسید حتی اگر آنها ساخت بودند و شما حرف زدید و هیچ کلامی نشنیده اید این را بنویسید چون به هرحال حضور آنها معنادار است چطرو رگوش می‌کرده آیا اصلاً گوش می‌کرده یا نه اگر نمی‌خواهید نام آن شخص را بگویید فقط حرف اول اسمش را برای خود مبنا قراردهید شما یک مکالمه ای را می‌نویسید که واقعاً روی داده یا درشرف روی دادن است ممکن است یک طرفه باشد همان لحظه حضورشان را توصیف کنید که چه جوری حضور داشتن چه رفتاری با شما داشتند خیلی وقتها خودتان را در این لحظه تو یک تجسم عینی می‌بینید شما هم هستید بیرون از وجود خودتانف به خودتان نگاه می‌کنید مثل خواب دیدن است ممکن است خیلی تلاش کرده باشیم ولی هیچ محلی به ما نمی‌گذارد فقط نگاه‌های من می‌کند حتی اگر به یک تنها یک محض رسیده باشید و هیچ کس حضور پیدا نکرده باشد لحظه خاص است در تاریخ محض است بشیئی، مکانی، مانعی، باگی وجود ندارد. یا نه یک مکان است چون ممکن است این انس به مکان باشد بالاخره یک جایی هست همین که از خودتان بیرون اومدید و به خودتون نگاه می‌کنید مهمه اگر تمرکز شما استمرار داره که همین الان در هنگام نوشتن امکان داره گفتگو شکل بگیره اجازه بدید شکل بگیره مثل رویاهای روز بیداره در عین بیداری هم ممکن است روی بدهد.